

ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ

месечно издание

Брой 8

Свети равноапостолни цар Константин и царица Елена

Тропар, гл. 8.

Като видя на небето образа
на Твоя кръст и както Павел
не от човеци бе призован,
Твоят апостол между
царете, Господи, положи в
твоята ръка царстващия
град, който по молитвите на
Богородица запазвай в мир,
единствен Човеколюбе.

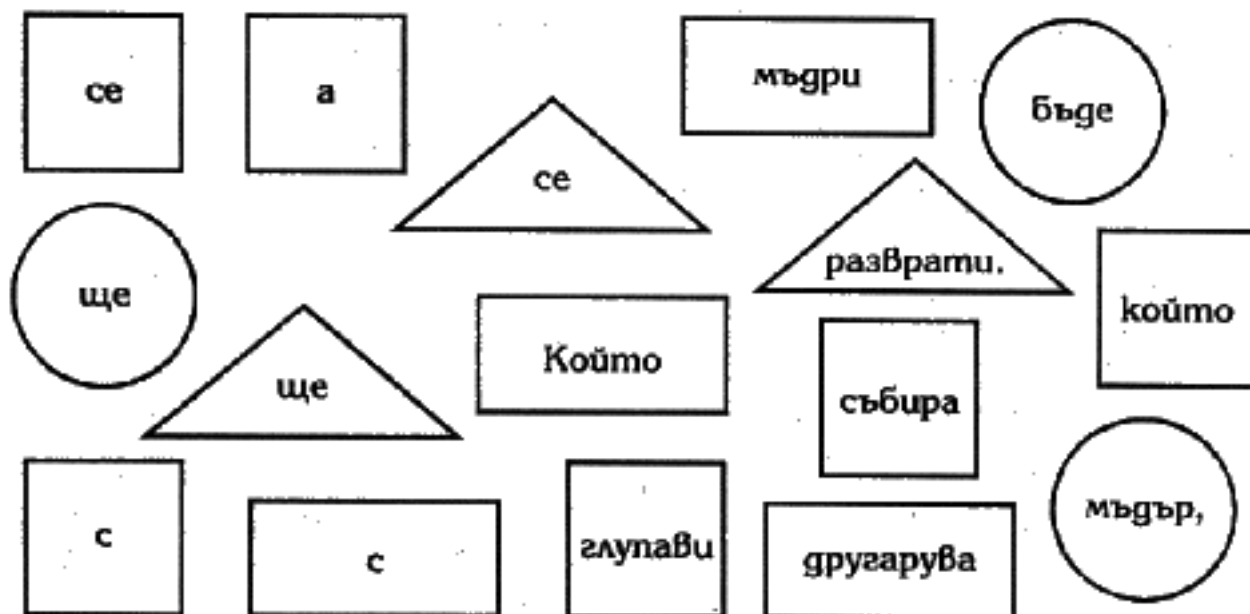
Близо три века Христовата църква била преследвана от римските императори. С издаването на Миланския едикт в 313 г. гоненията били прекратени. Това станало при управлението на римския император Константин. Майка му Елена била християнка. Тя дала на сина си християнско образование. При едно сражение срещу своя противник Максенций св. Константин видял на небето кръст от звезди и думите: „С това ще победиш!“ Константин заповядал да издигнат Христовия кръст като знаме на войската му. В тази решителна битка Константин победил.

След победата той дал пълна свобода права на Църквата. За нея започнал нов живот. Много християнски храмове украсили всички краища на империята. Християните свободно извършвали в тях своите богослужения. Самият Константин се грижел за мира и благосъстоянието на Църквата. Свикал в гр. Никея Първия вселенски събор в 325 година.

Майката на св. Константин, царица Елена, съдействала на своя син в подкрепа на Църквата, в строежа на храмове. Благодарение на нейното усърдие в Йерусалим бил открит и въздигнат Христовият Кръст и на същото място бил построен храм в чест на Христовото Възкресение.

СЪБЕРИ ГЕОМЕТРИЧНИТЕ ФИГУРИ ПОСЛЕДОВАТЕЛНО ПО ГРУПИ И ЩЕ ПРОЧЕТЕШ КАКВО Е КАЗАЛ ЦАР СОЛОМОН В КНИГА ПРИТЧИ СОЛОМОНОВИ(13:24)! ЗАПОЧНИ С ПРАВОЪГЪЛНИЦИ, СЛЕД ТОВА С КРЪГОВЕ, С КВАДРАТИ И НАКРАЯ С ТРИЪГЪЛНИЦИ.

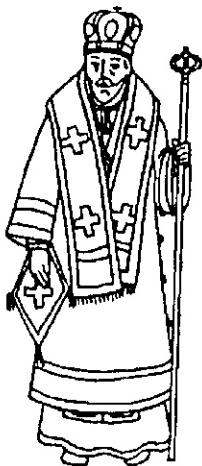
СВЕТИТЕ ТАЙНСТВА СВЕЩЕНСТВО

Всеки православен християнин, изповядващ Православното учение на Църквата, получава благодатната сила на Светия Дух. Сила, която му се изпраща чрез Светите Тайнства.

**В Православната Църква Тайнствата са седем:
Кръщение, Миропомазание, Причащение, Покаяние,
Свещенство, Брак, Елеосвещение.**

Върховният Пастир -
ИИСУС ХРИСТОС

Православен епископ

Свещенството е било установено от Бога в Стария Завет (Изход. 28:1-41).

В Новия Завет свещенството е установено от Самия Господ Иисус Христос, Който призовал апостолите и им поверил изпълнението на пастирските задължения. Апостолите предали тази власт на своите приемници-епископите и презвитерите посредством молитва и ръкополагане. Така се извършвало (и се извършва и до днес) посвещението в трите степени на свещенството: епископска, презвитерска и дяконска.

Дяконът може да служи, но само като помага на свещеника по време на светите тайнства. Той няма право да извършва сам тайнствата.

Посвещението в сан на **свещеник (йерей)** задължително се извършва от архиерей, а на архиерей най-малко двама архиереи. Преди да бъде ръкоположен дяконът се изповядва, дава покаяние за греховете си през целия си живот. След тази изповед духовникът говори с архиерея достоен ли е човекът за свещенически сан, или такъв му се отказва. **Свещенически сан** се придобива по време на литургия.

Посвещаваният в тайнството обикаля три пъти около престола, след това спира пред престола, пада на колене и полага глава на него, а архиереят полага омофор и ръка върху главата му (от тук идват и термините ръкополагане, ръкоположен), което означава, че на посветеният му е възложена ръката на Христос, за да чете определени молитви и да служи на Бога.

След самия ритуал архиереят връчва на свещеника неговите атрибути за служби като **епитрахил, осветен кръст и служебник** и провъзгласява “Аксиос” (от гръцки, достоен), на което свещеникът и присъстващите на тайнството отговарят три пъти “Аксиос”. След приемането на сана, ръкоположеният трябва да обещае на себе си, че задължително ще служи на Бога и на хората, както и Христос е служил по време на земния си път.

Всеки свещенослужител-пастир е наш отец, който се моли за нас, кръщава ни, изповядва ни, предава ни св. тайнства и благословение. Учи ни също така за Бога и в тежки моменти от живота ни помага. Ние също така споменаваме нашите пастири в молитвите си.

Ръкополагането в **епископски сан** в съвременната практика на православната църква обикновено се осъществява от няколко епископи.

Епископ

Митрополит

По време на тайнството върху главата на новопосветения епископ се полага разтворено евангелие, което държат в ръце всички присъстващи архиереи. В православната църква всички свещенослужители дават монашески обет, с изключение на дяконите и свещениците, които имат право на един брак. Свещениците имат право да се женят, но не и след като вече са приели свещеническия сан.

ПРОСЯКИНЯ (откъс)

Георги РАЙЧЕВ

...Просякинята не се отдели от училищната ограда -ни лете, ни зиме. Отслабна още повече, изнемощя: едва я прикрепяше патеричката й. Най-сетне един ден не се вести там. Беше в началото на дъждовита пролет, през Велики пости. Легна болна. Нагледваше я една съседка. Дойдоха и други жени; разбраха - гасне, отива си. Към края на седмицата я хвърли в огън, взе да бълнува... Изреждаше имена, зовеше настойчиво някого. Накрая се посвести и чуха ясно: молеше да повикат поп Стратилата от техния край - той да я изповяда и причести. Доведоха го. Свещеникът влезе, огледа заледената порутена барака; просълзи се. После отстрани чуждите и коленичи до умиращата.

- Добър ден, бабо Магдалено, как си? И ти ли падна вече, клета душо? Така ти било писано: на толкова имане, на гола земя Богу душа да предадеш...

Болната го позна, подаде му горещата си-костелива десница и почернелите й устни зашепнаха невнятни слова. Говори дълго. Свещеникът не я спря -излишно беше. А тя му наръчваше, когато се върне в техния край един ден, кого да срещне, какво да му каже, в коя църква свещ да припали за душата й... Умори се, млъкна, притвори очи. Само дишаше тежко -равномерно. Свещеникът положи ръка на челото й, поднесе й светото причастие. Тя го прие и пак отвори очи. Костеливата й ръка се раздвижи, тя бръкна в пазвата си, извади с мъка голям вързоп и го подаде на изповедника.

Той пое зачуден вързоп:

- Какво е това, бабо Магдалено?
- Пари, отче... хилядо и осемстотин лева са...вземи ги... на

училището ги предай... там, дето дават храна на сиромашките дечица... за душата ми... за мой Климе... Аница... и за Божия празник, отче... да ме поменуват...

Сълзи задавиха свещеника; той се наведе и целуна бледото ѝ чело.-
Господ Бог да ти отплати на онзи свят, бабо Магдалено.

Почернелите и устни пак зашепнаха:

- За тях ги събирах... за дечицата... Исках две хиляди да ги направя и... тогава... ала тъй било угодно Богу...

Гласът ѝ угасна, стопи се. Угаснаха навеки очите ѝ.

До вечерта новината обходи целия град. Всички слушаха смаяни. А на другия ден, когато я погребваха, навръх свети Лазар, стече се целият град и учениците я изпратиха с църковни хоругви пред простичкия ѝ дървен ковчег.

България

Страна на китните балкани,
страна на слънце и цветя,
страна, която ни отхрани -
една си ти за нас в света! . . .

Пред твоите хубости нетленни,
духът блажено е пиян,
пред твоите тайни съкровени,
поклон, Родино, свиден блян! . . .

Бъди под Божия закрила,
расти във правда и любов;
и Бог да бъде твойта сила,
сега и в вечни векове! . . .

Васил Димов

Детска молитва

Дядо Господи, кажи
мир да бъде на земята
и От всяко зло пази
моята Родина свята.

Не оставяй сред злини
българският род да гине;
нека бурята отmine,
нека дойдат светли дни.

Та ний, малките, когато
израстем под Твойта мощ,
да шептиме ден и нощ:
името Ти да е свято.

Димитър Бабев

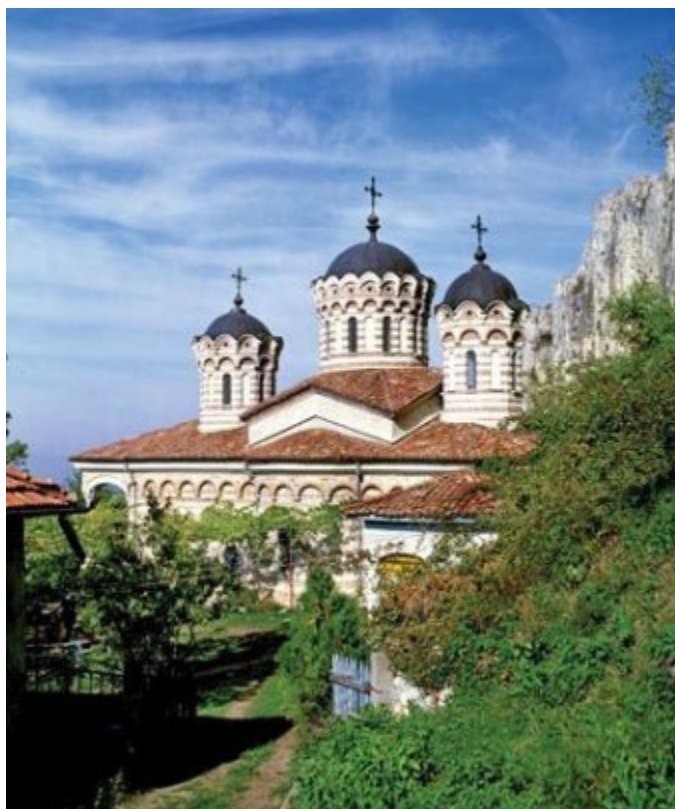
Патриаршески манастир “Света Троица”

В прекрасна местност, в подножието на непристъпни скали, на 10 км от античната крепост Царевец се намира Патриаршески манастир “Света Троица”. Създаден е още в 1070 г. от епитроп Георги Приложник и сина му Калин. Основание за това са намерените надписи в основите на олтара на старата църква. Първата обител в района датира от 1070 година. През 1368 г. отшелникът св. Теодосий Търновски се оттегля в малка пещера в скалният масив над днешния манастир. След като други монаси започват да прииждат търсейки духовен съвет или просто разговор със св. Теодосий, мястото постепенно се превръща в истинска монашеска общност. Скоро след това, бъдещият Патриарх Евтимий също се присъединява към общността и бързо става известен със своите способности в първото книжовно училище, създадено от монасите там. С остаряването си св. Теодосий постепенно прехвърля на св. Евтимий дейността си по управлението на манастира. Така съвсем естествено св. Евтимий става игумен на “Света Троица” след внезапната смърт на св. Теодосий Търновски. По онова време обителта се издържа от властта в лицето на Иван Александър и Иван Шишман, които са посещавали манастира за разговори със св. Теодосий и често са оказвали финансова помощ и са оставяли храна за монасите. Преди да замине за Никопол Иван Шишман прекарал около две седмици на пост и молитва в любимата си обител. Като напускал

манастира дал голяма сума на патриарх Евтимий да послужи в борба срещу приближаващите орди и да отбранява столицата докрай. За съжаление, никой от двамата не успява да спаси страната и столицата от падането под османско владичество.

Св. Евтимий заедно с други видни жители на Търново са принудени да приемат Исляма или да умрат, докато пред погледа им биват изколени 300-те монаси от манастира. Когато идва момента за избора на Патриарха, той отказва да си смени вярата и е осъден на смърт. Все пак присъдата не е изпълнена - според преданието ръката на палача замръзва във въздуха и остава неподвижна. Това се приема от турците като свещен знак и затова св. Евтимий е пратен в изгнание. Бил е част от голяма защитна крепост. Малко преди Освобождението с помощта на майстор Колю Фичето, който издига църквата, манастирът е възстановен. Тук работи и друг възрожденски майстор - Захарий Зограф, който изографисва църквата.

За съжаление през 1913 г. голямо земетресение разрушава храма и сградите. До 1946 г. манастирът е мъжки, после става женски и е такъв и до днес. Най-старите все още функциониращи сгради са от 1948 г., а църквата в сегашният си вид е на 10 години и все още се изписва отвътре. Патриаршеският манастир е обявен за паметник на културата.

Печатното издание на
“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”
/в pdf формат за отпечатване/
може да намерите в сайта
АУДИО И ВИДЕО БИБЛИОТЕКА
“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”
в интернет на адрес-
<http://hristianche.ucoz.com>